

РЕШЕНИЕ

№ 7141

гр. София, 21.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в публично заседание на 26.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **9481** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на Н. Д. А., в качеството му на управител на „Б. Л.“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район Искър.[жк], [улица], чрез адвокат Г. С. С. - член на ВАК, със съдебен адрес: [населено място]. ул. „Искър " № 50, против Ревизионен акт № Р-22221423003269-091-001-22.04.2024, издаден от М. Г. А.-Д. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и Р. М. Майсторска - ръководител на ревизията при ТДД на НАП [населено място], в частта, с която не е отменен РА с Решение № 1101/09.08.2024 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП [населено място], с който са определени задължения по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за 2019 г. и 2020 г. за корпоративен данък и лихви в размер на 30 382,37 лв., а за 2021 г. не е призната данъчна загуба в размер на 361 336,33 лв.

С жалбата се счита, че отменителната част на решението на Директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП [населено място] е по-скоро козметична, като изобщо не са коментирани аргументирано изложените в жалбата съображения, а е търсен начин за заобикалянето им без задълбочен коментар. В този смисъл се иска от съда да отмени изцяло Ревизионен акт № Р-2222142 3003269-491- 001 22 04.2024г., издаден от М. Г. А.-Д. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и Р. М. Майсторска на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията при ТД на НАП [населено място], ведно със следващата се лихва, в частта, с която не е отменено с решението по чл. 153 от ДОПК на Директора на Дирекция „ОДОП:

при ЦУ на НАП [населено място].

В съдебно заседание жалбоподателят Б. Л. ЕООД, представлявано от Н. Д. А. - УПРАВИТЕЛ чрез адв. Г. С. С. – редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

Ответникът ДИРЕКТОРА НА ДИРЕКЦИЯ "ОБЖАЛВАНЕ И ДАНЪЧНО - ОСИГУРИТЕЛНА ПРАКТИКА" - ПРИ ЦУ НА НАП С. – редовно уведомен, се представлява от юрк. В.. Юрисконсулт В. иска съдът да постанови решение, с което да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана, и да потвърди обжалвания РА като правилен и законосъобразен в частта, в която е потвърден с решението. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Моли за срок за писмени бележки.

За СГП, редовно уведомена, не се явява представител.

Съдът, след като взе предвид представените по делото доказателства - по отделно и в тяхната съвкупност, съобрази становищата на страните и нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, приема за установено следното от фактическа страна:

Ревизионното производство е образувано въз основа на Заповед № Р 22221423003269-020-001 от 31.05.2023 г. връчена по електронен път на 07.06.2023 г., изменена със Заповеди за изменение на ЗВР № Р-22221423003269-020-002 от 05.09.2023 г. и № Р-22221423003269-020-003 от 07.11.2023 г., издадени от М. Г. А.-Д., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В., оправомощена със Заповед № ЗЦУ-ОПР-22 от 22.08.2022 г, на изпълнителния директор на НАП, Заповеди № З-ЦУ-869 от 03.05.2023 г. и № З-ЦУ-1 109 от 31.05.2023 г. на зам. изпълнителния директор на НАП и Заповед № РД-01-379 от 04.05.2023 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „БУЛТРАНС ЛОГИСТИКС“ ЕООД за установяване на задължения за корпоративен данък /КД/ за периодите от 01.01.2019 г. до 31.12.2021 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22221423003269-092-001 от 12.03.2024 г., връчен по електронен път на 25.03.2024 г. Срещу РД не е подадено писмено възражение.

Ревизията е приключила с РА № Р-22221423003269-091-001-22.04.2024, издаден от М. Г. А.-Д. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и Р. М. Майсторска на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията при ТДД на НАП [населено място], офис Р. - ръководител на ревизията, връчен по електронен път на 21.05.2024 г. Установени са допълнителни задължения за КД в размер на 22 020.80 лв. за 2019 г. и 2020 г. На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ са начислени лихви в размер на 8 361,57 лв. За 2021 г. е извършена корекция на декларираната данъчна загуба със сумата от 361 336.33 лв.

Основната дейност на „БУЛТРАНС ЛОГИСТИКС“ ЕООД е предоставянето на транспортни услуги в страната и чужбина. Притежава материална, технологична и кадрова обезпеченост /наети офис и паркоместа в С., 38 назначени лица по трудови договори. МПС - собствени и наети, стопански инвентар/.

С цел установяване на факти и обстоятелства и събиране на доказателства от значение за коректното определяне на данъчните задължения на ревизираното дружество, са предприети

процесуални действия, подробно описани в РД, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК, е неразделна част от издадения РА.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на дружеството са връчени две искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗД/, в отговор на което са представени документи, подробно описани в РД.

На основание чл. 12, ал. 1, т. 6 от ДОПК органите по приходите са извършили проверка на счетоводната и търговска документация на лицето в оригинал, за което е съставени протоколи № 1781107 от 28.09.2023 г. и 1781112 от 31.10.2023 г.

С протокол №Р-22221423003269-ПРД-001 от 05.09.2023 г. е извършено приобщаване на доказателства от извършена проверка по установяване на факти и обстоятелства ПУФО/ спрямо жалбоподателя за периодите от 01.01.2020 г. до 30.09.2022 г., приключила с протокол № П-22221422173071 -073-001 от 28.04.2023 г.

Установено от фактическа страна било, че за 2019 г. е подадена годишна данъчна декларация /ГДД/ по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО, с която е декларирана счетоводна загуба в размер на 246 782,47 лв. и данъчна загуба в размер на 243 416.67 лв. За 2020 г. е декларирана счетоводна печалба от 7 101,36 лв. и нулев данъчен финансов резултат. За 2021 г. е декларирана счетоводна загуба в размер на 489 720,09 лв. и данъчна загуба в размер на 475 971,77 лв.

След анализ на събраните доказателства, органите по приходите са формирали изводи, в резултат на които са извършени следните корекции на декларираните от ревизираното лице резултати:

Извършени корекции на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО.

Установено било, че през 2019 г. по сметка 602 „Разходи за външни услуги „ТРАНС ЛОГИСТИКС“ ЕООД е отчело разходи в размер на 49 410.00 лв. по 21 фактури за транспортни услуги, издадени от „БУЛТРАНС 666“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

Установено било, че по фактури № [ЕГН]/15.04.2019 г. и № [ЕГН]/24.04.2019 г. на стойност 2 800,00 лв. транспортът е извършен с „М. Актрос 1841 ЛС“ рег. [рег.номер на МПС] и ремарке рег. [рег.номер на МПС], които са били отдадени под наем от „БУЛТРАНС 666“ ЕООД на жалбоподателя с безсрочен договор от 30.03.19 г., и е прието, че фактурите са издадени без основание, при липса на документална обоснованост.

Разходът по фактури № [ЕГН] и № [ЕГН] от 05.03.2019 г. в размер на 3 200,00 лв. също не е признат, доколкото транспортното средство, с което се сочи, че е осъществен превозът - автомобил рег. № ВСНА 6737 въобще не е регистриран в България, а посоченото ремарке рег. [рег.номер на МПС] е собственост на жалбоподателя към датата на издаване на фактурата. С аналогичен мотив не е признат разход от 25 510,00 лв. по фактури №[ЕГН]/06.02.2019 г., № [ЕГН]/01.03.2019 г., №[ЕГН]/04.06.2019 г. №[ЕГН]/12.08.2019 г., №[ЕГН]/01.10.2019 г., №[ЕГН]/14.10.2019 г., №[ЕГН]/01.11.2019 г., №[ЕГН]/02.12.2019 г. и № [ЕГН]/20.12.2019 г., за които е посочено, че превозът е осъществен с автомобил рег. № ВСАЛ6737, за който няма данни да е регистриран в България. Вписаното ремарке, като част от автомобилната композиция, с която се сочи, че са извършени превозите, рег. [рег.номер на МПС] е собственост на данъчно задълженото лице към периодите на издаване на фактурите.

С оглед липсата на ЧМР и други съпътстващи документи към фактура № [ЕГН]/04.06.2019 г. с предмет международен превоз, не е признат и разход от 2 800.00 лв.

През 2019 г. не са признати и счетоводно отчетени разходи в размер на 5 463.35 лв. по фактури № [ЕГН]/25.04.2019 г. и № [ЕГН]/26.09.2019 г. с предмет ремонтни: услуги на автомобили, издадени от „БУЛЕКСПРЕС-95“ ЕООД, ЕИК [ЕГН]. Установено е, че към момента на поръчките /25.04.2019 г. и 26.09.19 г. - датите, на които са издадени фактурите/, двете МПС „М. Актрос“ с рег. [рег.номер на МПС] и [рег.номер на МПС] са извършвали международни

курсове. Първият автомобил не е бил в България в периода от 21.03.2019 г. до 20.05.2019 г., а вторият – от 16.09.19 г. до 28.09.2019 г.

През 2021 г. не е признат разход в размер на 2 784.87 лв. по фактура № [ЕГН]/08.11.2021 г. с предмет ремонтни дейности по „М. Актрос 1841 ЛС“ рег. [рег.номер на МПС] , доколкото е установено, че посоченият автомобил е продаден с фактура № 3628/17.05.2021 г. на „АБ ТРАНСПОРТ“ ЕООД. ЕИК[ЕИК]. Същият е отписан от регистрите на КАТ на 17.05.2021г.

През 2021 г. е установено превишение на декларираните разходи в ГДД над тези, отразени в оборотната ведомост със сумата от 500.00 лв. Прието е, че за същите липсва документална обосновааност.

Извършени са корекции на основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО и с РА е прието, че не цялото количество закупено дизелово гориво е било предназначено за независимата икономическа дейност на данъчно задълженото лице.

След преглед на представените счетоводни регистри и конкретно на аналитичен дневник на сметка 3024 „Гориво и смазочни материали“, подсметка. „Дизелово гориво“, било констатирано, че същата се дебитира при покупката на гориво и се кредитира с изписване на изразходваното гориво, като основанията за това са „изписване на изразходвано гориво в чужбина“ и „изписване на изразходвано гориво“.

Общо изписаните горива за 2019 г. са в размер на 470 624,93 л., които при средна цена от 2.0897 лв. представлявали 983 492.12 лв. разход. Данните за изразходваното гориво в чужбина не били оспорени от органите по приходите /279 595 л./. Като изразходено количество в страната са отразени 191 030 л. Данните са посочени в предоставена от „БУЛТРАНС ЛОГИСТИКС“ ЕООД справка за изминатите километри по пътни листове. В нея, по МПС и шофьори, са посочени конкретно изминатите километри, изразходеното гориво, разходната норма. След подробен анализ, отразен на стр. 19 до 24 в РД, органите по приходите са признали изразходено гориво за дейността в размер на 92 120 л. Остатъкът от 98 910 лв., равняващо се на разход от 206 692.23 лв., не е признат за данъчни цели с оглед липсата на доказателства за предназначението на това количество гориво в дейността на жалбоподателя. Сочи се, че за така изразходеното количество гориво не са налице пътни листове/пътни книжки и други съпътстващи разхода документи, от които да са видни маршрутите на движение на МПС, изминатите километри и др. данни във връзка с превозите от шофьорите Ф. К., Т. М. /частично/. Х. К., С. Е., Н. А. /управител и шофьор/, Г. Г. и Л. В.. Като допълнителен мотив е изтъкнато и обстоятелството, че през 2019 г. част от управляваните от тях МПС не са имали задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ /ГО/.

За 2020 г. общо изписаните горива са в размер на 385 379 л., които при средна цена от 1081,01 лв. представляват 697 591.55 лв. разход. Данните за изразходваното гориво в чужбина не са оспорени от органите по приходите /267 869 л./. Като изразходено количество в страната са посочени 117 510 л. След подробен анализ, отразен на стр. 36 - 37 в РД, органите по приходите са признали изразходено гориво за дейността в размер на 48 570 л. Остатъкът от 68 940 лв., равняващо се на разход от 124 788,29 лв.. не е признат за данъчни цели, с оглед липсата, на доказателства за предназначението на това количество гориво в дейността на жалбоподателя. Оспорени са превозите от шофьорите М. Й., Т. М., С. Е. и Г. Г.. За 2020 г. част от управляваните от тях МПС също не са имали застраховка ГО.

За 2021 г. общо изписаните горива са в размер на 365 386,31 л., които при средна 2,117 лв. представлявали 773 462,73 лв. разход. Данните за изразходваното гориво не са оспорени от органите по приходите /185 058 л./. Като изразходено в страната са посочени 180 330 л. След

подробен анализ, отразен на стр. 46 органите по приходите са признали изразходено гориво за дейността в размер Остатъкът от 354 408,31 л., равняващо се на разход от 326 882.39 лв., който не е признат за данъчни цели, с оглед липсата на доказателства за предназначението на това гориво в дейността на жалбоподателя.

Извършени корекции на основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО

За 2019 г. при ревизията не са признати за данъчни цели начислени данъчни амортизации в размер на 10 581Л 1 лв., касаещи пет МПС, за които е установено, че не са използвани в дейността на дружеството повече от 12 месеца и за които няма данни за сключена застраховка ГО не само през 2019г., но и в предходни години: лек автомобил „М.“ рег. [рег.номер на МПС] /начислената амортизация в размер на 3 333,33 лв./; „М. Актрос“ рег. [рег.номер на МПС] /начислената амортизация в размер на 3 377,10 лв./; „Рено П.“ рег. [рег.номер на МПС] /начислената амортизация в размер на 180,00 лв./; ремарке „Л. Евролор“ рег. [рег.номер на МПС] /начислената амортизация в размер на 2 835,00 лв./ и ремарке „Л. Евролор 100 Е2“ рег. [рег.номер на МПС] /начислената амортизация е в размер на 855,68 лв./.

За 2020 г., не са признати начислени данъчни амортизации в размер на 28 712.01 лв., касаещи „М. Актрос“ рег. МСВ3133МК /5 628.50 лв./; „Рено П.“ рег. [рег.номер на МПС] /300,00 лв./; ремарке „Л. Евролор“ рег. [рег.номер на МПС] /5 670,00 лв./ и ремарке „Л. Евролор 100 Е2“ рег. [рег.номер на МПС] /17 113,51 лв./.

За 2021 г., аналогично на горните съждения, не са признати начислени данъчни амортизации в размер на 11 217.78 лв., в т.ч. за „М. Актрос“ рег. [рег.номер на МПС] /5 628,50 лв./; „Рено П.“ рег. [рег.номер на МПС] /170,00 лв./ и ремарке „Л. Евролор 100 Е2“ рег. [рег.номер на МПС] /5 419,28 лв./.

Извършени корекции на основание чл. 54, ал. 2 от ЗКПО.

За 2020 г. ревизиращите са установили, че данъчно задълженото лице неправилно е увеличило С. със 143 935,12 лв., представляваща начислени счетоводни амортизации, вместо със 143 638,82 лв., каквито са данните от вторичните счетоводни документи.

Корекции на основание чл. 77 от ЗКПО.

Установено е, че актив ремарке „Л. Евролор“ рег. [рег.номер на МПС] неправилно е намерил място в амортизационните планове на дружеството за всички периоди от обхвата на ревизията, съответно е налице незаконосъобразно начисляване на данъчни амортизации: за 2019 г. в размер на 10 973,21 лв., за 2020 г. - 19 951,29 лв. и за 2021 г. - 19 951.29 лв.

Датата на въвеждане на актива в експлоатация е 01.01.2019 г. Във връзка с придобиването на ремаркетото е представен предварителен договор за покупко-продажба от 05.04.2018 г. с „КРИСТИ 12“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Относно начина на плащане е договорено, че от общо дължимата цена в размер на 48 964,48 евро /95 766,19 лв./ 12 700,00 евро ще бъдат заплатени от купувача след подписване на предварителния договор, а останалата част от сумата ще се заплати чрез 24 вноски по 1 511,02 евро. Владението на автомобила се предава в деня на сключване на договора. В деня на подписване на предварителния договор продавачът е упълномощил „Б. ЛОГИСШКС“ ЕООД да го представлява пред органите на КАТ, във връзка с управлението на МПС. Автомобилът е заведен от жалбоподателя като ДМА по сметка 205 „Транспортни средства“ през 2019 г. Не са налице констатации относно плащания по предварителния договор.

Впоследствие между продавача и купувача е подписан окончателен договор за покупко-продажба от 20.04.2022 г. Съгласно т. 1. продавачът продава МПС в състояние, в което се намира в момента на продажбата за сумата от 81 114.92 лв., която сума ще бъде получена напълно

след подписване на договора, чрез банков превод. През 2018 г. в счетоводството на продавача са отразени издадени от него фактури с предмет аванс. През 2022 г. е осчетоводена окончателната продажба на стоката. Ремаркетето е регистрирано в КАТ на 21.04.2022 г.

Прието от ревизиращите е, че до м. 04.2022 г. - когато е прехвърлена окончателно собствеността, активът е експлоатиран при условия, характерни за оперативен лизингов договор, а не при условията на финансов лизинг, както е прието от данъчно задълженото лице, видно от взетите счетоводни записи. Собствеността не е била прехвърлена през 2019 г. През разглежданите години вноските към продавача имали характер на наемни вноски. Сочи се, че съгласно СС 17 „Лизинг“ наемодателят е този, който следва да начислява амортизации, като предоставеният актив се записва в счетоводния баланс по сметка „Активи по лизинг“. В тази връзка активът неправилно е заведен в данъчния амортизационен план на жалбоподателя. съответно неправилно са начислявани данъчни амортизации.

За 2020 г. е установено, че неправилно са начислени данъчни амортизации в размер на 20 000.00 лв. вместо в размер на 6 666,68 лв. относно „М. Актрос“ рег. № С А673 7РТ. Същият е придобит чрез покупко-продажба на 01.11.2019 г. Констатирано било, че активът е заприходен по сметка 205 „Транспортни средства“ през 2020 г. Регистриран е в КАТ на 03.09.2020 г. В тази връзка от ревизиращите е прието, че автомобилът е въведен в експлоатация от м. 09.2020 г., а не от м. 01.2020 г., съответно има право на данъчни амортизации само за 4 месеца на 2020 г., от м. 09 до м. 12.2020 г. Същите възлизали на 6 666.68 лв. /1 666.674/. С размера на непризната амортизация от 13 333,32 лв. е коригиран С..

В резултат на всички извършени корекции били формирани нови данъчни финансови резултати - данъчни печалби: за 2019 г. в размер на 24 603.23 лв. и за 2020 г. в размер на 195 604.79 лв. Дължимият корпоративен данък бил, съответно, в размер на 2 460,32 лв. и 19 560,48 лв. За 2021 г. след ревизия е налице данъчна загуба от 114 635.44 лв.

Относно дължимите авансови вноски за корпоративен данък било прието, че за 2020 г., ревизираното лице е следвало да направи тримесечни вноски по реда на чл. 85 във вр. с чл. 83 от ЗКПО, тъй като нетните приходи от продажби за 2019 г. биби в размер на 1 804 149,52 лв. В подадената ГДД за 2019 г. ревизираното лице е декларирало техния размер. Съгласно чл. 89, ал.1 от ЗКПО, в приложимата за 2020 г. реакция, когато дължимият годишен корпоративен данък надвиши с над 20 на сто сумата от определените месечни авансови вноски за съответната година или когато 75 на сто от дължимия годишен корпоративен данък надвиши с над 20 на сто сумата от определените тримесечни авансови вноски за съответната година, върху превишението над 20 на сто се дължи лихва. Сумата, върху която се дължи лихва по ал. 1 в случая, се определя по формула посочена в чл. 89, ал. 2, т. 2 от ЗКПО. Съгласно чл. 89, ал. 5 от ЗКПО лихвата по ал. 1 се определя съгласно ЗЛДТДПДВ и се изчислява от 16 април до 31 декември на съответната година. За 2020 г. не е деклариран дължим корпоративен данък. След ревизия е определен данък в размер на 19 560,48 лв. Прието е, че сумата, върху която се дължи лихва по чл. 89 от ЗКПО, е в размер на 14 670,36 лв. На основание чл. 175, ал. 2, т. 2 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ, е начислена лихва в размер на 1 059,61 лв., съгласно приложена към РА справка.

Жалбоподателят обжалвал РА по административен ред.

Твърди, че РА е незаконосъобразен и необоснован, издаден в нарушение на

процесуалния и материалния закон, поради което следва да бъде отменен изцяло. Възражава срещу извършеното облагане във връзка с фактурите, издадени от „БУЛТРАНС 666“ ЕООД за транспортни услуги, като сочи, че макар между него и посочения доставчик да е налице безсрочен договор за наем на МПС. за м. 04.2019 г., дружеството му не е заплащало дължим наем, с оглед на това, че МПС са били използвани от наемодателя. Изразява несъгласие и с облагането по фактурите за ремонтни услуги, издадени от „БУЛЕКСПРЕС-95“ ЕООД, като заявява, че ремонтните дейности са извършвани при завръщането на МПС в страната.

На следващо място счита, че РА съдържа вътрешни противоречия относно облагането, касаещо закупеното и изразходваното от дружеството гориво, което било самостоятелно основание за отмяна на акта в тази част. От една страна се сочело, че не е налице документална обосновааност на доставките с оглед липсата на първични счетоводни документи за закупеното гориво, а от друга се оспорвало предназначението на част от закупеното количество за дейността на дружеството. Сочи, че доколкото разполага с първични счетоводни документи за закупено гориво, то това е основание за признаване на разхода за данъчни цели. Относно изразходването на горивата счита, че наличието на пътни листа е достатъчно, за да се установи начина на разходване на горивото. Заявява още, че възприетата от него норма за разход на гориво е единствено и само указателна, но не и императивна.

Излага съображения и спрямо облагането, свързано с ремарке „Л. Евродор“ рег. № С.. Според него неправилно органите по приходите са счели, че същото е закупено при условия, характерни за оперативен лизинг. Настоява, че в случая са налице характеристики на финансов лизинг, даващ му право да начислява амортизации, от момента на въвеждане на актива в експлоатация.

Относно останалите разходи за амортизации, непризнати за данъчни цели сочи, че липсата на активна застраховка гражданска отговорност, сключена на територията на България, не е основание да се счита, че МПС не би могло да се експлоатира за целите на икономическата дейност на дружеството. Сочи, че въпросните МПС са използвани по предназначение за превози извън територията на страната, имали са задължителни застраховки гражданска отговорност, сключени със застрахователи и лиценз извън страната, респ. такива, които не се отразяват на регистрацията на „Гаранционния фонд“, където са извършвани проверките от ревизиращите. Също така не било отчетено, че част от МПС са използвани на територията на логистичната база на дружеството за вътрешно базов транспорт, при което не е необходимо наличието на застраховка гражданска отговорност.

Не е съгласен и с корекцията, касаеща начислените счетоводни разходи за амортизация за 2020 г. със сумата от 296.30 лв., като счита, че поправянето на допуснатата техническа грешка е в негов ущърб. Оспорва и дължимата лихва по чл. 89, ал. 5 от ЗКПО за 2020 г. В заключение настоява за отмяна на РА.

Ответникът след анализ на така установената фактическа обстановка, представените с административната преписка писмени доказателства и направените от жалбоподателя възражения, изменил Ревизионен акт №Р-22221423003269-091-001 от 22.04.2024 г., издаден от М. Г. А.-Д.- орган, възложил ревизията и Р. М. Майсторска - ръководител на ревизията, в оспорената част на установения резултат за КД, както следва:

- за 2019 г. от данък за внасяне в размер на 2 460.32 лв., определил на данък за внасяне в размер на 1 363.00 лв.. ведно със съответната лихва за забава в размер на

574.73 лв.:

- за 2020 г., от данък за внасяне в размер на 19 560,48 лв.. определил на данък за внасяне в размер на 17 565.35 лв.. и от лихва в размер на 7 324.15 лв. определил на лихва в размер на 6 264,54 лв.
- за 2021 г., от данъчна загуба в размер на 114 635.44 лв., определил на данъчна загуба в размер на 134 586.73 лв.
- По делото е приета Съдебно икономическа експертиза, по документи,от която става ясно, че :

В счетоводството на „Бултранс Логистикс“ ЕООД за 2019 г. са осчетоводени общо 21 бр. фактури, издадени от „Бултранс 666“ ЕООД. За 20 от тези фактури се установява наличие на писмени доказателства под формата на ЧМР с посочени дати и маршрути. За една фактура - № [ЕГН]/04.06.2019 г. - не е представена товарителница. По делото са налице данни за пътни листи, отчетен километраж и изразходвано гориво за 2019 г., както и съпоставими изходящи фактури към клиенти за сходни маршрути и периоди. По делото са представени фактури и съответстващи им поръчки за ремонт, съдържащи индивидуализация на извършените услуги и конкретните моторни превозни средства. Предметът на доставките представлява ремонт на МПС, за който не се изискват транспортни документи като ЧМР, маршрути или пътни листи. По делото са налице писмени доказателства за закупуване на гориво под формата на първични счетоводни документи, осчетоводени по сметки 3024 и 601. Установява се организиран модел на складово и разходно отчитане на горивата. За 2019 г. не са представени аналитични счетоводни справки, които да позволяват количествено разграничаване на разхода по територия. Налице е Заповед № 001Г/28.12.2018 г., с която са утвърдени разходни норми и корекции за специфични експлоатационни условия. По делото не се установяват писмени доказателства, от които да може да се направи извод, че процесите ППС са експлоатирани изключително или преимуществено в условията на частни пътища или затворени територии. Не са представени заповеди или други вътрешни актове, регламентиращи специален режим на ползване на тези ППС. По делото е представен предварителен договор за покупко-продажба от 05.04.2018 г., съдържащ уговорка за бъдещо прехвърляне на собствеността след пълно погасяване на задължението, както и окончателен договор от 20.04.2022 г. В договорите не се съдържат клаузи, характерни за лизингово правоотношение. По делото не се установяват счетоводни данни за отчитане на актива като лизингов актив с насрещен пасив през 2019 г. За 2020 г. са представени счетоводни справки по сметки 601 и 3024, както и данни за изминати километри и изразходвано гориво по пътни листи. Счетоводните справки не съдържат аналитично разделение по териториален признак. Въз основа на наличните по делото данни не може да се установи конкретното количество гориво, разходвано само на територията на Република България. Налице е Заповед № 001Г/28.12.2018 г. за разходни норми и корекции. По делото не се установяват писмени доказателства за експлоатация на процесите ППС при условия, различни от движението по обществената пътна мрежа, нито вътрешни актове, регламентиращи такъв режим. По делото е представен амортизационен план за 2020 г., в който ППС е включено с дата на придобиване 01.11.2019 г. От счетоводна справка по сметка 205 за 2019 г. се установява, че активът е заприходен през 2019 г. Първичният счетоводен документ за покупката не е приложен по делото. Не са представени документи, удостоверяващи датата на регистрация в КАТ и конкретни периоди на извършвани превози. Установява се наличие на предварителен

договор за покупко-продажба с уговорка за бъдещо прехвърляне на собствеността. Не се установяват лизингови клаузи или счетоводно отчитане на лизингов пасив. Активът е третиран като дълготраен материален актив и е включен в амортизационния план. За 2021 г. са представени счетоводни справки, пътни листи и данни за изминати километри и изразходвано гориво. Документацията не съдържа аналитично разделение по териториален признак. Налице е действаща заповед за разходни норми и корекции. Не се установяват писмени доказателства за експлоатация на ППС изключително в условията на частни пътища или логистични бази. По делото не се установяват доказателства за специфичен режим на експлоатация на процесите ППС, различен от движението по обществената пътна мрежа, нито за собственост или ползване на частна пътна инфраструктура. По делото са представени предварителен договор за покупко-продажба от 05.04.2018 г. и окончателен договор от 20.04.2022 г. Не се установяват клаузи, характерни за лизингово правоотношение. Активът е отчетен като дълготраен материален актив и е включен в амортизационния план за 2021 г., без данни за отчитане на лизингов пасив.

Гореизложената фактическа обстановка налага следните правни изводи:

Относно допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в срока по [чл. 156 от ДОПК](#), след изчерпване на възможността за обжалване по административен ред пред Директора на Дирекция ОДОП - [населено място] при ЦУ на НАП, с оглед на което същата се явява допустима за разглеждане.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган и в предписаната от закона форма, при спазване на процесуалните разпоредби по издаването му - ревизията е възложена от компетентен орган, съгласно разпоредбите на [чл. 119 ал. 2 ДОПК](#).

В хода на съдебното производство от страна на ответника са представени доказателства, от които е видно, че заповедта за възлагане на ревизия и тази за нейното изменение са подписани с електронен подпис по смисъла на чл. 13 ал. 3 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги /ЗЕДЕУУ/. Това се установява при преглед на представения от ответника електронен носител /диск/, съдържащ съответните доказателства, а и не се оспорва от дружеството-жалбоподател. От това следва извод, че същите са валидни документи и не са налице основания да се считат за нищожни, като неподписани от компетентните лица.

Процесният РА е издаден в предвидената от закона писмена форма и съдържа всички изискуеми по закон реквизити съгласно чл. 120, ал. 2, изр. първо ДОПК, в това число и разпоредителна част в табличен вид, в която публичните задължения са установени по основание, период, размер и по субект. Видно от съдържанието на оспорения РА, същият съдържа както фактически, така и правни основания за издаването му, като препраща към РД, който е неразделна негова част. Изложени са и мотиви относно формирания извод на ревизиращите органи за неоснователност на възражението от

задълженото лице за неоснователни.

Неразделна част от РА е ревизионният доклад, който е издаден в 14-дневния срок, визиран в [чл. 117, ал. 1 ДОПК](#). Същият има и предписаното в [чл. 117, ал. 4 и ал. 5 ДОПК](#) съдържание. Видно от административната преписка РД е връчен по електронен път на ревизираното лице, като на същото е предоставена възможност да депозира писмено възражение. Органът, възложил ревизията, съвместно с ръководителя на ревизията са издали оспорения в настоящото производство ревизионен акт в предвидения в чл. 119, ал. 2 ДОПК 14-дневен срок.

При извършената служебна проверка по [чл. 160, ал. 2 ДОПК](#) не се установяват допуснати от органите по приходите съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаването на РА, водещи до ограничаване правото на защита на ревизираното лице и обосноваващи отмяна на РА на това основание. Ревизиращият екип е събрал относимите и допустими доказателства за обективното установяване на фактите и обстоятелствата. В настоящия случай органите по приходите са проявили активност в събирането и анализирания на представените доказателства, провеждайки множество процесуални действия, подробно описани в ревизионния доклад.

От фактическа страна е установено е, че през 2019 г. по сметка 602 „Разходи за външни услуги“ „БУЛТРАНС ЛОГИСТИКС“ ЕООД е отчетло разходи в размер на 49 410,00 лв. по 21 фактури за транспортни услуги, издадени от „БУЛТРАНС 666“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], по фактури № [ЕГН]/15.04.2019г. и № [ЕГН]/24.04.2019 г. на стойност 2 800.00 лв., транспортът е извършен с „М. Актрос 1841 ЛС“ рег. [рег.номер на МПС] и ремарке рег. [рег.номер на МПС] , които са били отдадени под наем от „БУЛТРАНС 666“ ЕООД на жалбоподателя с безсрочен договор от 30.03.2019 г., за които е прието, че са издадени без основание, при липса на документална обосновааност.

Разходът по фактури №[ЕГН] и №[ЕГН] от 05.03.2019 г. в размер на 3 200,00 лв. също не е признат, доколкото транспортното средство, с което се сочи, че е осъществен превозът - автомобил рег. № ВСНА6737 въобще не е регистриран в България, а посоченото ремарке рег. [рег.номер на МПС] е собственост на жалбоподателя към датата на издаване на фактурата. С аналогичен мотив не е признат разход от 25 510,00 лв. по фактури №[ЕГН]/06.02.2019 г., №[ЕГН]/01.03.2019г., №[ЕГН]/04.06.2019 г., № [ЕГН]/12.08.2019 г., №[ЕГН]/01.10.2019 г., №[ЕГН]/14.10.2019 г., №[ЕГН]/01.11.2019 г., № [ЕГН]/02.12.2019 г. и №[ЕГН]/20.12.2019 г., за които е посочено, че превозът е осъществен с автомобил рег. № ВСАL6737, за който няма данни да е регистриран в България. Вписаното ремарке, като част от автомобилната композиция, с която се сочи, че са извършени превозите, рег. [рег.номер на МПС] е собственост на данъчно задълженото лице към периодите на издаване на фактурите.

С оглед липсата на ЧМР и други съпътстващи документи към фактура № [ЕГН]/04.06.2019 г. с предмет международен превоз, не е признат и разход от 2 800,00 лв.

От приетите по делото доказателства се налага извода, че увеличението на С. за 2019 г. със сумата от 2 800,00 лв. по фактури № [ЕГН]/15.04.2019 г. и № [ЕГН]/24.04.2019 г. с предмет транспортни услуги, издадени от „БУЛТРАНС 666“ ЕООД, е правилно и законосъобразно. В тези фактури е отразено, че международният превоз по дестинации К., Полша - В., Италия и В. - Луцернате, Италия, е осъществен с „М. Актрос 1841 ЛС“ рег.

[рег.номер на МПС] и ремарке № С0031ЕС1, а тези превозни средства са били отдадени под наем на жалбоподателя с безсрочен договор за наем от 30.03.2019 г. и съвсем основателно реалността на така извършените доставки е поставена под съмнение. Не отговарят да обективната истина изложените в жалбата доводи, че през м. 04.2019 г. наем не е бил заплащан, а превозните средства са били използвани от наемодателя. Безспорно се установи от събраните по делото доказателствата, че „БУЛТРАНС 666“ ЕООД е издало на жалбоподателя фактура № 6946/09.09.2019г., която е с предмет наем, именно на автовозна композиция СА 6737ХТ/ [рег.номер на МПС] , като фактурата обхваща периодите от м. 04.2019 г. до м. 06.2019 г. Същата е на стойност 900,00 лв. /з 300,00 лв. договорен месечен наем/. По тази фактура данъчно задълженото лице е отчело разход, неоспорен при ревизията.

Основателна е и корекцията в размер на 3 200,00 лв. по фактури № [ЕГН]/05.03.2019 г. и № [ЕГН]/05.03.2019 г. с предмет транспортни услуги по направление П. - Питещи, Румъния и Питещи - Фиорензуола, Италия с товарен автомобил рег. № ВСНА6737 и ремарке рег. [рег.номер на МПС] , също издадени от „Б. 666“ ЕООД. При извършената служебна проверка се потвърждава установеното от органите по приходите, че в базата данни на КАТ въобще не съществува автомобил с регистрация ВСНА6737. Относно посоченото ремарке се установи, че същото е собственост на жалбоподателя от 07.02.2019 г., т.е. преди издаването на процесните фактури за транспорт. Автомобил рег. № ВСАL6737 също няма данни за регистрация на територията на страната, а ремарке рег. [рег.номер на МПС] е придобито от „БУЛТРАНС ЛОГИСТИКС“ ЕООД на 30.05.2017 г. и е негова собственост към датите на издаване на фактурите за транспорт от „БУЛТРАНС 666“ ЕООД - №[ЕГН]/06.02.2019 г., №[ЕГН]/01.03.2019 г., №[ЕГН]/04.06.2019 г., №[ЕГН]/12.08.2019 г., №[ЕГН]/01.10.2019 г., №[ЕГН]/14.10.2019 г., №[ЕГН]/01.11.2019 г., №[ЕГН]/02.12.2019 г. и №[ЕГН]/20.12.2019 г. и в този случай корекцията на С. със сумата от 25 510,00 лв. е правилна и законосъобразна.

Такава е и корекцията със сумата от 2 800,00 лв. по фактура № [ЕГН]/04.06.2019 г., издадена от „БУЛТРАНС 666“ ЕООД с предмет международен транспорт. Към нея липсва транспортен документ /ЧМР, пътни листове и др./, удостоверяващ превоз по вписаното направление Питещи - Меминген.

Съдът кредитира ССЕ, но тя не променя изводите на органите по приходите, доколкото изобщо не е налице спор досежно обстоятелството, че процесните фактури са отразени коректно в счетоводството на жалбоподателя и към същите има съпроводителни документи /с изключение на фактура № [ЕГН]/04.06.2019 г. Вещото лице е констатирало идентични факти и обстоятелства с тези, установени в хода на ревизията.

Основанието за извършената корекция се свежда до това, че на практика ревизираното дружество отчита разходи по фактури с предмет „наем на автовозна композиция“ или „наем на автовоз“, като описаните в първичните счетоводни документи превозни средства са негова собственост, намират се в патримониума му на друго правно основание или не са регистрирани на територията на Република България. Установените в хода на делото факти и обстоятелства, подкрепени с приети по същото писмени доказателства, водят до безспорния извод, че ревизираното дружество е отчитало разходи по фактури, по които липсва реална стопанска операция.

През 2019 г. не са признати и счетоводно отчетени разходи в размер на 5 463,35 лв. по

фактури № [ЕГН]/25.04.2019 г. и № [ЕГН]/26.09.2019г. с предмет ремонтни услуги на автомобили, издадени от „БУЛЕКСПРЕС-95“ ЕООД, ЕИК [ЕГН]. Установено е, че към момента на поръчките /25.04.2019 г. и 26.09.2019 г. - датите, на които са издадени фактурите/, двете МПС „М. Актрос“ с рег. [рег.номер на МПС] и [рег.номер на МПС] са извършвали международни курсове. Първият автомобил не е бил в България в периода от 21.03.2019 г. до 20.05.2019 г., а вторият от 16.09.2019 г. до 28.09.2019 г. Тази корекция също е законосъобразна, защото се доказва, че към датите на подаване на поръчките за ремонт, съвпадащи с тези на издаване на процесните фактури, двете МПС „М. Актрос“ рег. [рег.номер на МПС] и [рег.номер на МПС], не е било възможно да бъдат ремонтирани от посочения доставчик, с оглед тяхното отсъствие от територията на страната. Към тези дати същите са извършвали международни курсове. Отделно от това, при анализа на всички фактури за ремонт, издадени от посочения доставчик, ревизиращите са установили, че автомобилите, предавани за ремонт, са били ремонтирани в рамките между три и осем часа на един работен ден. Именно и поради това фактурите са издавани в деня на приема на съответната поръчка.

Не води до различен извод и установеното от вещото лице, доколкото поставената му задача във връзка с тези разходи е изцяло счетоводна и касае отразяването на фактурите в счетоводството на дружеството. Отново не е налице спор във връзка с обстоятелството, че същите са отразени коректно в същото. Спорът се отнася до това дали е налице реална стопанска операция, а не се доказва такава да е налице.

През 2021 г. не е признат разход в размер на 2 784,87 лв. по фактура № [ЕГН]/08.11.2021 г. с предмет ремонтни дейности по „М. Актрос 1841 ЛС“ рег. [рег.номер на МПС]. Установено, че посоченият автомобил е продаден с фактура № 3628/17.05.2021 г. на „АБ ТРАНСПОРТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Същият е отписан от регистрите на КАТ на 17.05.2021 г. и тази корекция е законосъобразна, защото поръчката за ремонт под № [ЕГН] и дата 05.11.2021 г., въпросният автомобил не е собственост на жалбоподателя, тъй като е продаден въз основа на договор за покупко-продажба от 18.05.2021 г. на „АБ ТРАНСПОРТ“ ЕООД.

През 2021 г. е установено превишение на декларираните разходи в ГДЦ над тези, отразени в оборотната ведомост със сумата от 500,00 лв. Прието е, че за същите липсва документална обосновааност.

В хода на административното и съдебно производства, не са представени доказателства, оборващи извода на органите по приходите. За тези разходи не е представен първичен счетоводен документ и липсва каквато и да била документална обосновааност.

С РА е прието, че не цялото количество закупено дизелово гориво е било предназначено за независимата икономическа дейност на данъчно задълженото лице. След подробен анализ на представените счетоводни регистри и конкретно на аналитичен дневник на сметка 3024 „Гориво и смазочни материали“, по сметка „Дизелово гориво“, е констатирано, че същата се дебитира при покупката на гориво и се кредитира с изписване на изразходваното гориво, като основанията за това са „изписване на изразходвано гориво в чужбина“ и „изписване на изразходвано гориво“.

Общо изписаните горива за 2019 г. са в размер на 470 624,93 л., които при средна цена от 2,0897 лв. представляват 983 492,12 лв. разход. Данните за изразходваното гориво в

чужбина не са оспорени от органите по приходите /279 595 л./. Като изразходено количество в страната са отразени 191 030 л. Данните са посочени в предоставена от „БУЛТРАНС ЛОГИСТИКС“ ЕООД справка за изминатите километри по пътни листове. В нея, по МПС и шофьори, са посочени конкретно изминатите километри, изразходеното гориво, разходната норма. В РД, органите по приходите са признали изразходено гориво за дейността в размер на 92 120 л. Остатъкът от 98 910 л., равняващо се на разход от 206 692, 23 лв., не е признат за данъчни цели с оглед липсата на доказателства за предназначението на това количество гориво в дейността на жалбоподателя. Сочи се, че за така изразходеното количество гориво не са налице пътни листи/пътни книжки и други съпътстващи разхода документи, от които да са видни маршрутите на движение на МПС, изминатите километри и др. данни във връзка с превозите от шофьорите Ф. К., Т. М. /частично/, Х. К., С. Е., Н. А. /управител и шофьор/, Г. Г. и Л. В.. Като допълнителен мотив е изтъкнато и обстоятелството, че през 2019 г. част от управляваните от тях МПС не са имали задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ /ГО/.

За 2020 г. общо изписаните горива са в размер на 385 379 л., които при средна цена от 1,08101 лв. представляват 697 591,55 лв. разход. Данните за изразходваното гориво в чужбина не са оспорени от органите по приходите /267 869 л./. Като изразходено количество в страната са посочени 117 510 л. След подробен анализ, отразен на стр. 36 - 37 в РД, органите по приходите са признали изразходено гориво за дейността в размер на 48 570 л. Остатъкът от 68 940 л., равняващо се на разход от 124 788,29 лв., не е признат за данъчни цели, с оглед липсата на доказателства за предназначението на това количество гориво в дейността на жалбоподателя. Оспорени са превозите от шофьорите М. Й., Т. М., С. Е. и Г. Г.. За 2020 г. част от управляваните от тях МПС също не са имали застраховка ГО.

За 2021 г. общо изписаните горива са в размер на 365 386,31 л., които при средна цена от 2,117 лв. представляват 773 462,73 лв. разход. Данните за изразходваното гориво в чужбина не са оспорени от органите по приходите /185 058 л./. Като изразходено количество в страната са посочени 180 330 л. След подробен анализ, отразен на стр. 46 - 48 в РД, органите по приходите са признали изразходено гориво за дейността в размер на 25 920 л. Остатъкът от 154 408,31 л., равняващо се на разход от 326 882,39 лв., не е признат за данъчни цели, с оглед липсата на доказателства за предназначението на това количество гориво в дейността на жалбоподателя.

Относно корекциите на основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО във връзка с част от изписаното количество гориво, за което е прието, че липсват доказателства за употребата му в дейността на жалбоподателя на територията на страната, съдът счита РА за правилен и законосъобразен и не възприема изложената в жалбата теза, че за така закупеното количество гориво не са налице първични счетоводни документи. Предмет на спор в случая е непризнаването на целия размер на разходите във връзка с изразходваното/изписаното гориво от „БУЛТРАНС ЛОГИСТИКС“ ЕООД, касаещо превози на територията на страната.

Изяснено при ревизията е обстоятелството, че „БУЛТРАНС ЛОГИСТИКС“ ЕООД не разполага със склад. При закупуване на горивото се зарежда директно в резервоара на съответното транспортно средство. Горивото се заприхождава с количество и стойност по сметка 302/4 „Гориво и смазочни материали“. За определяне на изразходваните горива дружеството е приело разходни норми за отделните видове транспортни

средства, съобразени с особеностите на атмосферни условия, маршрути, спецификите при експлоатация на конкретното МПС, които не са оспорени от ревизиращите. За документиране на изминатите километри принципно са съставяни пътни листове, с описание на превозното средство, водач, пропътуваните километри и описание на маршрута. Не е спорно обстоятелството, че разходите във връзка с извършените командировки в чужбина са документирани със заповеди за командировка, пътни листа, отчети от командировката, придружени от множество първични счетоводни документи за извършени плащания в брой по време на командировката. Изяснени са данните за регистрационните номера на транспортните средства/ремаркета, осъществили международните курсове, периодите на командироване, дестилации, изминати километри, разходна норма при изразходване на горивото, разходите за магистрални и Други такси и др. Данните, предоставени от жалбоподателя, в справката за извършените разходи по командировки в чужбина, също не са оспорени при ревизията. В този случай е признат и част от разхода за изписано гориво за вътрешни превози на територията на страната. Поради липсата на документи от подобно естество по отношение на част от изписаното гориво, за данъчни цели не са признати счетоводно отчетени разходи, както следва: за 2019 г. - 206 692,23 лв. /98 910 л. - 2,0897 лв. средна цена на гориво за литър - цена, възприета и неоспорена при ревизията/; 2020 г. - 124 788,29 лв. /68 940 л. - 1,8101 лв. и за 2021 г. - 326 882,39 лв. /154 408,31 л. - 2,117 лв./.

Формирания от ревизиращите органи извод за правилен и законосъобразен и отговарящ на действителното фактическо положение. Несъстоятелен е доводът на жалбоподателя, че мотив за непризнаване на разхода е липсата на валидно сключена застраховка ГО за част от процесите МПС. Изтъкнатото обстоятелство е индиция в подкрепа на формирания при ревизията извод, но не и основен довод. Водещият аргумент в случая е липсата на документи, обосноваващи изписването на гориво в посочените по-горе размери. Безспорно е, че разходът на гориво следва да бъде документално обоснован. Първичен документ за това е фактурата, а съпътстващи такива са пътният лист или пътната книжка за извършените превози, които следва да съдържат информация за фактическия разход на горива/смазочни материали съгласно нормения разход на гориво на 100 км пробег, пропътуваните километри и описание на маршрута. Наличието на документ за покупка /фактура/касов бон/ без пътен лист не е основание за признаване на разхода. Разходът следва да касае независимата икономическа дейност на данъчно задълженото лице. За горните разходи не са налице доказателства от процесния вид. Доводът на жалбоподателя, че процесното гориво касае превози в рамките на логистичната база на дружеството, т. нар. от него вътрешнобазов транспорт, не е подкрепен от доказателства в тази посока. В същия смисъл е и заключението на вещото лице. Налага се обосновавания извод, че въпросното количество гориво е използвано за цели извън икономическата дейност на жалбоподателя.

С РА за 2019 г. при ревизията не са признати за данъчни цели начислени данъчни амортизации в размер на 10 581,11 лв., касаещи пет МПС, за които е установено, че не са използвани в дейността на дружеството повече от 12 месеца и за които няма данни за сключена застраховка ГО не само през 2019г., но и в предходни години: лек автомобил „М.“ рег. [рег.номер на МПС] /начислената амортизация е в размер на 3 333,33 лв./; „М. Актрос“ рег. [рег.номер на МПС] /начислената амортизация е в размер на 3 377,10 лв./; „Рено П.“ рег. [рег.номер на МПС] /начислената амортизация е в размер на 180 00 лв./; ремарке „Л. Евролор“ рег. [рег.номер на МПС] /начислената амортизация е в размер на

2 835,00 лв./ и ремарке „Л. Евролор 100 E2“ рег. [рег.номер на МПС] /начислената амортизация е в размер на 855,68 лв./.

По същия начин за 2020 г- не са признати начислени данъчни амортизации в размер на 28 712,01 лв., касаещи „М. Актрос“ рег. [рег.номер на МПС] /5 628,50 лв./; „Рено П.“ рег. [рег.номер на МПС] /300,00 лв./; ремарке „Л. Евролор“ рег. [рег.номер на МПС] /5 670,00 лв. и ремарке „Л. Евролор 100 E2“ рег. [рег.номер на МПС] /17 113,51 лв./.

За 2021 г., аналогично на горните съждения, не са признати начислени данъчни амортизации в размер на 11 217,78 лв., в т.ч. за „М. Актрос“ рег. [рег.номер на МПС] /5 628,50 лв./; „Рено П.“ рег. [рег.номер на МПС] /170,00 лв./ и ремарке „Л. Евролор 100 E2“ рег. [рег.номер на МПС] /5 419,28 лв./.

Правилни и законосъобразни са й корекциите на С. в посока неговото намаление на основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО.

При определяне на данъчния финансов резултат се признават годишните данъчни амортизации, определени по реда на ЗКПО. След анализ е заключено, че конкретни МПС, за които са начислявани данъчни амортизации, не се използвани в икономическата дейност на жалбоподателя повече от 12 месеца. Амортизируем актив е дълготраен материален или нематериален актив, който се очаква да бъде използван през повече от един отчетен период; има ограничен срок на годност и се държи от предприятието за целите на производството или доставката на стоки и услуги, за отдаване под наем на други лица или за административни цели. Начисляването на данъчна амортизация започва от началото на месеца, в който данъчният амортизируем актив е въведен в експлоатация или от началото на следващия месец. Начисляването на данъчни амортизации се преустановява, когато съответният актив временно не се използва /не носи икономическа изгода/ през период, по-дълъг от дванадесет месеца. Начисляването се преустановява от началото на месеца, следващ месеца, през който е изтекъл срокът по предходното изречение, и се възобновява от началото на месеца на връщането на актива в експлоатация. В случая неправилно при положение, че е налице консервиране /временно преустановяване употребата/ на подробно описаните в РД транспортни средства /същите не са използвани в дейността на жалбоподателя в рамките на една календарна година/, начисляването на данъчните амортизации не е преустановено. Мотив за корекцията е не само липсата на валидна застраховка ГО за част от процесите МПС. Основание е липсата на документи, удостоверяващи тяхната употреба в дейността на жалбоподателя – пътни листи, пътни книжки, заповеди за командировка, отчети на шофьори и т.н., в които да са вписани въпросните МПС.

Съдът счита, че РА следва да се потвърди и в частта на извършената корекция в посока увеличение на С. със сумата от 13 333,32 лв., представляваща непризнати данъчни амортизации за „М. Актрос“ рег. [рег.номер на МПС] . Този актив е заприходен по сметка 205 през 2020 г. и е регистриран в КАТ на 03.09.2020 г., но дружеството има право на данъчни амортизации само за периода от м. 09.2020 г. до 12.2020 г., а не през всички месеци на 2020 г. Тези изводи се потвърждават и от заключението на вещото лице, в което е посочено, че не са налице писмени доказателства, от които да е видно, че процесите МПС са експлоатирани изключително, или преимуществено в условията на частни пътища, логистични бази или други затворени територии.

За 2020 г. ревизиращите са установили, че данъчно задълженото лице неправилно е

увеличило С. със 143 935,12 лв., представляваща начислени счетоводни амортизации, вместо със 143 638,82 лв., каквито са данните от вторичните счетоводни документи.

Относно извършената корекция на основание чл. 54, ал. 2 от ЗКПО за 2020 г., принципно положение е, че счетоводните разходи за амортизации не се признават за данъчни цели. При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се увеличава със счетоводните амортизации. В случая жалбоподателят е коригирал С. на посоченото правно основание. Спорен е единствено размерът на начислените счетоводни разходи за амортизация.

Видно от съдържанието на жалбата данъчно задълженото лице не е възприело правилно характера на така извършената при ревизията корекция. Същото е счело, че същата е в негова вреда. Установява се, че „БУЛТРАНС ЛОГИСТИКС“ ЕООД е увеличило С. на посоченото правно основание със 143 935,12 лв. С оглед размера на начислените счетоводни амортизации по данни от приложените счетоводни регистри, възлизали на 143 638,82 лв., то сумата с която е следвало да се преобразува С. е именно 143 638,82 лв., а не сумата, посочена от жалбоподателя в подадената от него ГДД. Корекцията в размер на 296,30 лв. в случая е в полза на жалбоподателя.

Установено е също от РЕ, че актив ремарке „Л. Евролор“ рег. [рег.номер на МПС] неправилно е намерило място в амортизационните планове на дружеството за всички периоди от обхвата на ревизията, съответно е налице незаконосъобразно начисляване на данъчни амортизации: за 2019 г. в размер на 10 973,21 лв.; за 2020 г. - 19 951,29 лв. и за 2021 г. - 19 951,29 лв., но тези задължения в РА са отменен с Решение №1101 от 09.08.2024 г. на директора на дирекция ОДОП С..

За 2020 г. е установено, че неправилно са начислени данъчни амортизации в размер на 20 000,00 лв. вместо в размер на 6 666,68 лв. относно „М. Актрос“ рег. [рег.номер на МПС] . Същият е придобит чрез покупко-продажба на 01.11.2019 г. Констатирано е, че активът е заприходен по сметка 205 „Транспортни средства“ през 2020 г. Регистриран е в КАТ на 03.09.2020 г. В тази връзка от ревизиращите е прието, че автомобилът е въведен в експлоатация от м. 09.2020 г., а не от м. 01.2020 г., съответно има право на данъчни амортизации само за 4 месеца на 2020 г., от м. 09 до м. 12.2020 г. Същите възлизат на 6 666,68 лв. /1 666,67/. С размера на непризната амортизация от 13 333,32 лв. е коригиран счетоводния финансов резултат.

Съдът намира РА за правилен и законосъобразен в частта на извършената корекция в посока увеличение на С. със сумата от 13 333,32 лв., представляваща непризнати данъчни амортизации за „М. Актрос“ рег. [рег.номер на МПС] . Несъмнено активът е заприходен по сметка 205 през 2020 г. и е регистриран в КАТ на 03.09.2020 г., но дружеството има право на данъчни амортизации само за периода от м. 09.2020 г. до 12.2020 г., а не през всички месеци на 2020 г. РА по отношение на тези задължения е отменен с Решение №1101 от 09.08.2024 г. на директора на дирекция ОДОП С..

На последно място съдът вземе предвид и обстоятелството, че в настоящото съдебно производство доказателствената тежест, в съответствие с разпоредбата на чл. 170 от АПК, е на ревизираното лице. Доколкото същото черпи благоприятни правни последици от твърдините от него факти и обстоятелства, то трябва да установи по пътя на главното и пълно доказване тяхното наличие, но в хода на съдебното производство „БУЛТРАНС ЛОГИСТИКС“ ЕООД не доказва осъществяването на правопораждащи факти от

обективната действителност, от които произтичат претендираните от него права като данъчен субект и не беше доказан факта на регистрация на територията на република България на част от МПС, с които се твърди, че са извършени фактурираните от „БУЛТРАНС 666“ ЕООД услуги ПО отдаване под наем на автовозни композиции.

В заключение Ревизионен акт № Р-22221423003269-091-001-22.04.2024, издаден от М. Г. А.-Д. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и Р. М. Майсторска на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията при ТДД на НАП [населено място], в частта, с която не е отменен РА с Решение № 1101/09.08.2024 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП [населено място] са издадени от материално компетентни органи по приходите, в резултат на правилно прилагане на относимите материалноправни разпоредби на ЗДДС и ЗКПО. Съобразен е с установените в ДОПК процесуални правила. Актът е законосъобразен и обоснован. Постановен е в съответствие с изискванията за форма.

Жалбата подлежи на отхвърляне, поради което е основателна претенцията на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Съдът, на основание чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, вр. чл. 8, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет, определя юрисконсултското възнаграждение, в размер на 2 660,21 лв., спрямо материалния интерес.

На основание чл. 160, ал. 1, предл. последно и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд – София-град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Д. А., в качеството му на управител на „Б. Л.“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район Искър.[жк], ул. „Стар лозенски път“ № 9, чрез адвокат Г. С. С. - член на ВАК, със съдебен адрес: [населено място]. ул. „Искър “ № 50, против Ревизионен акт № Р-22221423003269-091-001 от 22.04.2024, издаден от М. Г. А.-Д. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и Р. М. Майсторска на - ръководител на ревизията, в частта, с която не е отменен РА с Решение № 1101/09.08.2024 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП [населено място], с които са определени задължения по **Закона за корпоративното подоходно облагане** /ЗКПО/ за 2019 г. и 2020 г. за корпоративен данък и лихви в размер на 30 382,37 лв., а за 2021 г. не е призната данъчна загуба в размер на 361 336,33 лв.

ОСЪЖДА Н. Д. А., в качеството му на управител на „Б. Л.“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район Искър.[жк], ул. „Стар лозенски път“ № 9, да заплати на Дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП сума в размер на 2 660,21 лв. (две хиляди шестстотин и шестдесет лева и двадесети една стотинки).

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщенията на страните.